

Izdavač
Innamorata

Autorica
Inna Moore

Urednica
Dragana Golubov

Lektura
Dina Pešić

Korektura
Jasna Šemiga Pintarić

Grafičko uređenje
Calla Negra

Prijelom teksta
Calla Negra

Tisak
Booksfactory.hr, Szczecin, 2026.
Zagreb,
siječanj 2026.

ISBN: 978-953-59981-9-8

Sva prava pridržana. Ni jedan dio ove knjige ne može biti objavljen ili pretisnut bez prethodne suglasnosti nakladnika i vlasnika autorskih prava.

COPYRIGHT© Innamorata 2026.

MOJE VLASNIŠTVO

INNA MOORE

Dylan

Kapljica znoja koja mi se cijedi niz čelo kako bi mi zastala na obrvi, nije samo od ubojitog tempa koji sam si danas zadao na treningu. Ova kapljica u sebi sadrži gnjev. Uzrok? Moj *takozvani* prijatelj upravo smišlja plan koji ću mu baš ja pomrsiti. Zašto? Saznat ćete.

Slušam njegovu prepotentnost dok razgovara s ekipom.

„Koja, ona visoka smeđa?“ Thomas upita, gledajući tamo kamo sva trojica gledaju u ovom trenu - u tri cure na trakama za trčanje.

„Ne, kretenu, ona crnokosa u crvenim tajicama“, Justin se obrecne na njega, dok Gary, moj *takozvani* prijatelj, češka bradu poput starog prepredenog lisca.

Da se ne lažemo, gori je od njega.

Thomas izgovori naglas ono što svi znamo.

„Ma daj, ta nije izazov, gleda u Garyja kao da bi ga pojela. Ona mala plava, kažem ti ja. Moj ulog na nju. Tisuću dolara.“

Pogled mi mimo volje sleti na djevojku plave kose. Znam vrlo dobro na koga ova tri kretena misle i o kome pričaju. Mala plava dolazi ovamo trenirati gotovo svaki dan. Prije tri tjedna počela je pohađati naš koledž, a usto i teretanu.

„Dospelila se ovamo početkom akademske godine. Skužio sam je još prvi dan na hodniku u prolazu“, Garyjev glas odražava iznimno zanimanje za nju.

Postaje mi vraški vruće, a zaista nije od vježbanja.

„Znači, pored oklade, naš dečko bi si malo i ego napumpao? Nova je i nije ti još dala na značenju?“ Justin ga podbode kroz smijeh.

„Zašto ne? Poševim je i još dobijem vaš sitniš.“ Gary se nadmeno nasmije, izazivajući mi poriv da ga nokautiram. Zubi mi se stegnu, gotovo zaškripaju.

„Treat ćemo dokaz za to, jasno ti je.“ Justin mu se unese u onu ljigavu facu, stavljajući Garyjevu vjerodostojnost pod upitnik. Ništa vjerodostojno nema na tom liku, a podnosim ga jer skupa treniramo nogomet i slušamo većinu kolegija. Ono, *moramo* biti tim. Da sam žensko, kolutao bih očima.

„Slika ili video?“ uzvratu spremno, nudeći dečkima izbor dokaza. Pesnice mi se stisnu, a zubi zaškrguću.

Razbit ću ga, svega mi!

„Može video. Dakle - mala plava, rok mjesec dana. Ulog po glavi tisuću dolara.“ Smiju se glupavo, a onda se Gary okrene i obrati meni. „Dylane, jesi u igri?“

„Ne.“

Ne pita me više ništa jer je navikao od mene dobivati kratke odgovore. Takav mu je i mozak, opsežnije bi rečenice procesuirao dva dana.

„Prvo ću je pitati ima li dečka, mada sam siguran da nema. Pa ću je pozvati da gleda trening. A onda, znate i sami... Koji dan i gledat ćete video...“

Pustim spravu za jačanje bicepsa tako da glasno zazveči, ustanem i odem po još vode. Boca je poluprazna, no ionako mi treba samo izgovor da se maknem od Garyja.

Pogled mi se zaključa na njegovoj meti. Mala plava vježba s laganim utezima, protegne se, uzme svoju bocu i krene po vodu. Koristim se prilikom da je upozorim, iako nisam još sebi jasan zašto to činim. Nešto je na njoj što mi govori da ona nije poput ovih s kojima je došla.

Neke žene nisu svjesne koliko im se u očima naziru očaj i nedostatak srama. Mala plava ne prelazi pogledom po teretani u potrazi za prilikom za ševu, ne privlači pozornost niti se izvija usiljenim i odglumljenim pokretima poput svojih frendica koje se guze pred ogledalom ili šeću nadmeno u mini hlačicama i uskim topićima. Muškarac sam kojem ne smeta pogledati jer - priznajem - zgodne su, ali stav im je ništavan. Cura u crvenim tajicama na glasu je kao vrlo

dostupna. Takve što dalje od mene. Duboko se u sebi nadam da mala plava nije u tom rangu. Možda joj zato sad prilazim dok ulijeva vodu, dok me nitko ne gleda, pa joj se obratim pozorno i ozbiljno:

„Što god da te tip pita, reci da imaš dečka i da nisi zainteresirana. Jesi li razumjela?“

„Molim?“ Pogleda me zadivljujuće plavozelenim očima, iznenađena i smetena, i zatrepće slatko i nedužno.

Sranje, rastopit će se čim joj se Gary obrati.

„Ako netko pita, imaš dečka. Poslušaj me“, dodam strogo i odem dalje jer čujem kretena Garyja kako se dere dok se upravo približava mjestu na kojem ona stoji. Zastanem kod recepcije, samo da čujem kako će je zavesti.

Spreman je za akciju.

Pa i ja sam, frajeru, spreman uprskati tvoje planove.

„Hej, malena, je li ti itko poželio dobrodošlicu u našu teretanu? Možda pokazao kako raditi na spravama?“ Čulim uši dok ih promatram preko oka. Ona šuti i gleda ga bez treptaja, a ja se samo nadam da će se sjetiti mojih riječi. Gary joj se približi još malo i nabaci jedan od onih svojih osmijeha od kojih se cure raspamete. Okej, ovo je trenutak istine - ima li mala plava više ukusa od svojih prijateljica?

„Što je, lutkice? Vidiš nešto što ti se sviđa?“

Ona baci pogled uokolo kao da traži spas - barem se tome nadam - i u tom trenu njezine prijateljice prođu pored mene, kako bi se pridružile njoj i Garyju.

„Imam... imam dečka“, konačno odgovori, a ja - kunem se - odahnem tako glasno da me možda i čuje.

„Meni to ne smeta.“ Lik ne preza ni pred čim.

„Njemu smeta.“ *Pametna glavica.*

Nasmijem se sam sebi, spreman vratiti se na sprave, no ostajem ukopan na mjestu slušajući dalje. Prijateljice joj se približe i uključe u njihov razgovor dok *crvene tajice* odmah

počne cvrkutati Garyju i hvatati ga za ruku tražeći tako njegovu pozornost. Visoka se brineta počne cerekati, da me uši bole od tog prenemaganja.

„No, Gary, upoznao si našu Siennu?“

„Upravo smo se upoznavali. Poželio sam joj dobrodošlicu na koledž i u teretanu.“

„Baš lijepo od tebe, Gary.“ Visoka mu zatrepće onim, rekao bih, umjetnim ili previše namazanim trepavicama.

„Predložio sam piće, ali mi se Sienna čini malo sramežljiva pa možda da je vi nagovorite.“ Lik igra na pravu kartu. Naravno da će mu uspjeti.

„Nikakav problem. Baš u ovu subotu imamo zabavu pa dođi i popijte to piće“, visoka mu maznim glasom uruči pozivnicu kojoj se nadao. Sienna i dalje šuti, gledajući uokolo. Najzad joj se pogled zaustavi na meni.

Lagani joj se smiješak pojavi na licu, a u očima nešto za-bljesne. Nadam se da je to zahvalnost jer niti jedna iole pametna cura ne bi petljala s ovim šupkom. Ne znam što dalje očekuje od mene jer me pomno promatra, isključena iz razgovora, ali moj posao je ovdje završen. *Zasad.*

Zato joj kinnem i samo...

Odem.